

EL MEU PRIMER ARTICLE A "LAPILASTRA"

FRANCESC BONAVENTURA I VILA

Col·laborar en una publicació és sempre un honor, i si aquesta és "LAPILASTRA", aleshores, endemés d'un honor, és una gran satisfacció.

La Redacció d'aquesta Revista s'ha dignat oferir-me les seves pàgines, oferiment que he acceptat més per complaença vers uns amics, que per altra cosa, ja que no crec que puguin interessar gaire els meus humils articles al poble de Bescanó, on la gent posseeix bondat, gentilesa, afecte, simpatia i una personalitat, cosa per demés demostrada.

D'un poble posseïdor de tantes virtuts, res no se li pot negar, hom no pot deixar d'enaltir les seves excel·lències, que són moltes, ja que Bescanó, en el decurs del temps, ha sobresortit en tots els aspectes.

Quant al futbol, cal recordar que anys enrera el seu equip s'enfrontà amb un altre representatiu del R.C.D. Espanyol de Barcelona, en unes eliminatòries de campionat.

Pel que fa al ping-pong, qui no recorda les gestes de l'admirat equip femení, capitanejat per la gran jugadora Teresa Maria Casademont i Ruhí?

I en qüestió de pesca, cal recordar la captura d'un lluç de més de dotze quilos de pes que treieren de l'estany de Banyoles els bescanonins Carles Ventura i Joaquim Blanquera.

En esbargiment cultural, entre moltes altres coses, Bescanó té l'Agrupació Sardanista Rebrolls de l'Avi, planter sardanístic que vol ser i és a la vegada, la continuïtat dels seus avantpassats que sentiren com el qui més la sardana, la dansa que enllaça les mans, i uneix els cors, endolceix la vida i emociona les multituds.

Al poble de Bescanó les muntanyes li fan sardana, talment com si volguessin prendre part a la rotllana dels petits dansaires dels Rebrolls de l'Avi Guillem.

I teatralment, què direm? De l'art de Talia d'aquest poble podríem estendre'ns molt, més no cal, ja que la humilitat de Mossèn Pere Prats no ens permetria expressar-nos amb elogis, per més merescuts que fossin. Ara, el que sí que no podem silenciar, és que ell és l'ànima viva de l'Agrupació, els components de la qual bé podem considerar-los artistes de vàlua per llurs excel·lents actuacions, les quals sempre han obtingut grans aplaudiments.

Bescanó té moltes coses que es mereixen el millor elogi, però l'espai de que disposem no és prou per glossar-les.

El nom de Bescanó ressona arreu de la nostra geografia i fins i tot la seva veu es deixa sentir a la llunyania.

Tal és el cas del bescanoní senador senyor JAUME CASADEMONT I PERAFITA, que ha fet arribar la seva al mateix cor de la capital d'Espanya en defensa d'uns drets i millores que els gironins reclamen amb tota justícia.

Pel Sr. Casademont no hi ha colors (ni el blanc de les neus dels Pirineus ni el blau del Mare Nòstrum), i si diem això és perquè és servicial amb tothom i no té un no per a ningú.

Dels fundadors de LAPILASTRA bé caldria parlar-ne, però ho deixarem per una altra ocasió, per quan estiguem més familiaritzats amb els seus redactors. Avui sols en cal dir que

l'arbre de Lapilastra ja està ben arrelat per donar el seu fruit. Avui els donarem l'enhorabona i els encoratjarem per tal de que prossegueixin la tasca empresa.

Molt podríem parlar de Bescanó, pel que fa a l'Associació Familiar d'Alba Bescanonina i el mateix Ajuntament, més no cal per ser de tots reconeguda la seva entrega al bé del poble, que sempre té el somriure a flor de llavi. Poble que té dues esglésies i cap presó, el que és molt significatiu.

Bescanó es disposa a celebrar la seva Festa Major, en honor del seu patró, el benaventurat i màrtir Sant Llorenç, nascut a Ossa, fill de Sant Oraci i Santa Paciència, sant que superà el foc del seus torments i al qual els bescanonins ofereixen les seves millors oracions.

La festa majorera de Bescanó ha sobresortit sempre pels seus atractius i per la seva tradició, cosa ben palesada pels qui han fet estada o bé acte de presència, ja que el veïnatge ha demostrat tot temps la seva simpatia i hospitalitat vers els forasters, que ja mai han estat rebuts com a tals, sinó com uns bescanonins més.

Tal vegada algú trobarà estrany que la Comissió de festes no inclogui en el programa l'elecció de la Pubilla de la Festa Major de Bescanó, més nosaltres que coneixem el poble, trobem la cosa més que natural, ja que d'ell es diu, i amb certesa, quan de damiselles es tracta, que Bescanó és un jardí de flors, un pomell de roses endemés formoses, el que ja ho diu tot.

Des de l'elecció de la bella damisella Montserrat Navarro Bataller com a Pubilla, no n'hi ha hagut cap altra, i francament, considerem que Bescanó no pot tenir una Pubilla de la Festa Major, sinó moltes, si com hem dit són un pomell de roses, totes elles mereixedores d'aquest honor.

BESCANÓ DES DE LA MIQUELA ÉS DES D'ON MÉS S'APRECIA LA FERTILITAT DE LA VALL EN AQUESTA BONA FOTO D'EN MAGRIÀ.